Arbejderbevægelsens Bibliotek og Arkiv

ORIENTERING

Udgivet af Kommunistisk Arbejdskreds

Redaktion: Benito Scocozza (ansvh.) og Gotfred Appel

nr. 7 September 1964

VALGET

Danmarks kommunistiske Partis nuværende politik har gjort valget den 22. september til ikke så lidt af et problem for folk, der ønsker socialisme i Danmark.

Hidtil har sagen været klar. Vi tilsluttede os DKP, og vi stemte på partiet, fordi vi ønskede socialismen indført.

Vi stemte på DKP, fordi "kommunister i folketinget" betød en talerstol mere for partiet. Fordi kommunisterne i folketinget kunne rejse problemer, stille krav på en måde, så de blev hørt i større dele af befolkningen. Vi gjorde os vel også visse forestillinger om at kommunister i folketinget kunne bidrage til at aftvinge kapitalistklassen visse indrømmelser. Vi stemte på DKP, fordi den dagsaktuelle politik fik bedre muligheder for at blive lagt frem.

Men vi stemte først og fremmest på DKP, fordi vi derved ønskede at vise, at vi havde gennemskuet bourgeoisiets (kapitalistklassens) "demokratiske" bedrag i vort land. Vi satte x ved K, fordi vi derved kunne demonstrere, at vi havde indset, at vi lever i et kapitalistisk land under bourgeoisiets diktatur - hvilket blot er et andet og mere præcist politisk udtryk for det borgerlige demokrati, hvor kapitalistklassen uanset folketing og "folkestyre" sidder inde med statsmagten.

Vi stemte først og fremmest på DKP, fordi vi derved kunne vise, at vi ønskede bourgeoisiets diktatur afløst af proletariatets diktatur - hvilket blot er et andet og mere præcist politisk udtryk for en statsform, hvor arbejderklassen (gennem sit kommunistiske parti) har statsmagten i forbund med det brede arbejdende folks øvrige klasser og lag.

Hovedårsagen til at stemme på DKP har for os altid været, at vi ønskede det borgerlige demokrati afskaffet gennem en socialistisk revolution.

Vi har aldrig stemt på DKP, fordi vi mente, at kommunister i folketinget kunne ændre folketingets karakter af organ for bourgeoisiets diktatur. I dag beder DKP om vores stemme, fordi denne stemme efter sigende kan medvirke til "i folketinget af skabe et flertal, der er forpligtet over for arbejderklassen". DKP påstår dermed, at nogle få kommunister i folketinget kan ændre folketingets karakter af organ for et borgerligt klassediktatur. Dette er et bedrag!

Vi har aldrig stemt på DKP, fordi vi mente, at kommunister i folketinget kunne tvinge socialdemokraterne til grundlæggende at ændre deres politik. I dag beder DKP om

Indhold

Brev fra en "taktiker" . . side 4

Den falmede farve . . side 6

- - - - - - - - -

MØDE den 25. september

vores stemme, fordi denne stemme efter sigende kan medvirke til i folketinget at skabe "et flertal for aktiv dansk fredspolitik og selvstændig, neutral dansk udenrigspolitik". "Kommunister i folketinget" kan efter DKPs lederes mening tvinge socialdemokraterne bort fra NATO-politiken - få dem til at ændre karakter. Dette er bedrag!

Vi har stemt på DKP, fordi DKP stod på den proletariske internationalismes grund. I dag beder DKP om vores stemme, samtidig med at det giver tilslutning til indkaldelsen af en konference i Moskva, der vil splitte den internationale kommunistiske bevægelse.

Vi har aldrig stemt på et kommunistisk parti, for at det skulle bilde arbejderklassen ind, at man kunne få socialismen "vedtaget" i folketinget!

Vi har aldrig stemt på DKP, fordi vi mente, at stemmeafgivningen alene kunne gennemtvinge en ændret og bedre social politik, eller fordi vi mente, at valgene i sig selv kunne danne udgangspunkt for rejsninger i befolkningen. Vi har altid ment, at tilslutningen til et kommunistisk parti ved borgerlige valg var resultatet af de bevægelser og de rejsninger, som partiet havde formået at lede arbejderklassen i. I dag beder DKP om vores stemme, fordi "kommunister i folketinget" efter ledernes mening betyder, at "så kan vi rejse bevægelser". Dette er rent bedrag !

Vi har stemt på DKP fordi vi mente, at partiet kæmpede på marxismen-leninismens grund for socialismen, i klar erkendelse af klassekampens vilkår. I dag beder DKP om vores stemme, fordi "kommunister i folketinget" efter sigende alene kan sætte gang i en "ny politik" i Danmark, give "reelle muligheder" for en "demokratisk fornyelse" i Danmark. Dette er rent bedrag!

Det er rigtigt, at "kommunister i folketinget" kan betyde, at der dér rejses bedre krav om folkepension, boligbyggeri og om mindre militærudgifter. Det kan betyde, at der er nogen, der stemmer imod et mæglingsforslags ophøjelse til lov. Det er rigtigt, og det er ikke uden værdi. Men det kan aldrig være det afgørende - rent bortset fra, at forudsætningen for, at disse krav g e n n e m f ø r e s, er rejsninger uden for folketinget.

Én ting er afgørende, én ting må overskygge alle andre hensyn: Hvis kommunisterne i folketinget er kommunister af andet end navn, må de betragte det som deres fornemste opgave for dette forum at angribe selve bourgeoisiets diktatur, afsløre selve folketinget og dermed bidrage til at opdrage arbejderklassen i klassekampens revolutionære ånd - for socialismen.

DKP søger i dag ihærdigt at bilde sine vælgere ind, at valgene til det borgerlige folketing kan erstatte en socialistisk revolution. "Kommunister"med denne indstilling til folketinget vil nødvendigvis ved hele deres optræden i dette folketing bidrage til at så forvirring omkring det borgerlige demokrati og dermed bidrage til at svække den socialistiske bevidsthed og årvågenhed hos arbejderklassen

Dette n e g a t i v e resultat af DKP-mandater efter den 22. september er langt væsentligere end den p o s i t i v e fordel ved at have folk i folketinget, der kan rejse det krav om 40 timers uge, der alligevel kun kan gennemføres gennem omfattende aktioner u d e n f o r folketinget.

Vi har i dag i n t e t parti i Danmark, der vurderer folketinget og dets rolle fra et socialistisk synspunkt! Vi har i dag i n t e t parti i Danmark, der på rette måde og på det rigtige grundlag kæmper for socialismen !

Enhver stemme på DKP den 22. september vil imidlertid blive

brugt som bevis netop for, at DKPs nuværende politik og opfattelse af socialismens perspektiver er rigtigt!

Ethvert x ved K den 22. september vil således medvirke til at underbygge de illusioner om folketinget, om det "fornyede demokrati", om den "aktive fredspolitik" sammen med socialdemokraterne og om den "fredelige, parlamentariske overgang" til socialismen, som DKP så ivrigt søger at udbrede.

Enhver stemme på DKP vil derfor i virkeligheden føre dansk arbejderbevægelse et skridt b o r t fra socialismen; den vil være et skridt b o r t fra den rejsning af en klart socialistisk, politisk bevægelse i arbejderklassen og det arbejdende folk, der for det første er det eneste, der på det rigtige grundlag kan føre kommunister ind i folketinget, og som for det andet er det eneste, der kan fremme bourgeoisiets diktaturs undergang og socialismens indførelse.

Vi kan således som kommunister i k k e stemme på DKP den 22. september.!

Vi kan som kommunister heller ikke stemme på noget af de andre partier !

Vi kan som politisk aktive heller ikke optræde som sofavælgere!

Vi ønsker fortsat at give udtryk for vort krav om socialisme, også ved valgene til det borgerlige folketing !

Der er da kun én udvej:

S T E M S O C I A L I S T I S K -

S T E M B L A N K T !

Kommunistisk Arbejdskreds.

M Ø D E

Når valget er overstået, kommer partilederne til mikrofonen for at sige deres uforgribelige mening om "vælgernes dom" og om, hvem der på grundlag af valget skal have den tvivlsomme ære at administrere kapitalistklassens interesser i den kommende tid. Vi er ikke indbudt. Valget løser ingen problemer, valget ændrer intet ved statens karakter. Men valget giver fingerpeg om klassekræfternes styrkeforhold, det er et barometer for vælgerbefolkningens politiske modenhed, det fortæller n o g e t om fremtidens muligheder.
Kommunistisk Arbejdskreds indbyder til møde fredag den 25. september kl. 20.00 i Jord- og betonarbejdernes fagforening, Hestemøllestræde 5 - indgang om hjørnet i Kompagnistræde , hvor KAKs formand, Gotfred Appel vil indlede en diskussion om

Læren af valget

BREV fra en "taktiker"

Tidligere formand for Danmarks kommunistiske Ungdom, John Groth, med hvem Kommunistisk Arbejdskreds i en periode havde et vist samarbejde, meddelte i et brev af 16. juli stilet til "Benitto og Appel", at han intet ville have med organisationen at gøre, efter at den havde etableret sig åbent med en valgt bestyrelse.

John Groth skrev sit brev på maskine og tog et antal gennemslag. Han sendte originalen til Benito Scocozza og et gennemslag til Gotfred Appel. Han sluttede brevet med på maskine at skrive sit navn og satte derefter både på originalen og på gennemslaget sin underskrift med pen.

Nogen tid senere modtog dagbladet "Information" endnu et af John Groths gennemslag. Bladet bragte fyldige uddrag af brevet den 27. juli, samme dag som Appels og Scocozzas afrejste til Kina som gæster hos det Kinesiske Folks Selskab for Kulturelle Forbindelser med Udlandet.

Hvad der har fået John Groth til at skrive sit brev, fremgår umiddelbart af brevet selv, hvis vigtigste afsnit blev citeret fuldt korrekt af "Information". Derimod fortaber det sig i det dunkle, hvad der har foranlediget ham til i en skrivelse til "Information" dagen efter at betegne sit eget brev som "et falsum", og sagen bliver ikke klarere af, at Groth i et senere brev "råder" Appel og Scocozza til at fastholde denne forbavsende fremstilling over for andre.

Det får være, hvad det være vil. Det interesserer os ikke så meget. Kun bør det noteres, at en absolut nødvendig forudsætning for, at Groth over for "Information" kan tillade sig at kalde det gengivne brev "et falsum", er den simple, at han v é d, at det eksemplar "Information" har modtaget i k k e bærer hans u n d e r s k r i f Hvordan han kan vide det med bestemthed, skal vi ikke kunne udtale os om.

Vi finder imidlertid anledning til her at beskæftige os en smule med brevet selv og med det referat, som "Land og Folk" via "Information" bragte den 28. juli på side 2.

Grunden hertil er, at "T" (redaktør Poul Thomsen) ganske lader hånt om den ikke betydningsløse kendsgerning, at John Groth "meldte sig ud" af KAK, netop fordi vi i k k e ville være med de"taktiske" manøvrer, som Poul Thomsen i referatet lufter sin forargelse over, og som han fornøjet skyder Appel og Scocozza i skoene.

John Groth skriver bl.a.: "Vore opgaver her op til (valget) var at vise partiets medlemmer, hvilken revisionistisk glidebane, man programmatisk og politisk handlende var kommet ud på - og yderligere at sprede størst mulig mistro til ledelsens evner og muligheder." Vi var uenige med Groth i denne indsnævrende vurdering af vore opgaver. Derfor forlod han os.

Han skriver, at "Appel i særdeleshed har ønsket dannelsen af en partilignende organisation, der klart bekendte sig til KKPs linje, så hurtigt som muligt". Dette er ikke rigtigt. KAK er en organisation

der har sat sig som m å l at arbejde for genskabelsen af et kommunistisk parti, men ikke "hurtigt" og ikke på det, der kaldes "Kinas kommunistiske Partis linje". Her var John Groth uenig med os i, at det eneste og absolut nødvendige grundlag for et kommunistisk parti er marxismen-leninismen, og at et kommunistisk parti kun kan genskabes gennem sejgt og tålmodigt politisk opdragelsesarbejde med os selv og andre, og ved at marxismens almene sandheder forbindes med den konkrete d a n s k e virkelighed. Derfor forlod han os.

Vi delte ikke John Groths hånlige og nedladende vurdering af medlemmerne i Marxistisk Forum eller dets bestyrelse, som han over en bank betegner som "trotzkister og parterre-kværulanter", og vi opfattede ikke det arbejde, som medlemmer af KAK udfører i denne organisation, som "barnepige"gerning. Vi tager vort arbejde langt mere alvorligt end som så. Derfor gik John Groth.

Poul Thomsen skriver, at Groth har "afdækket karakteren af den virksomhed, som han og de to andre udfolder", idet Groth skriver, at "der må en dybtgående splittelse i det gamle parti, for at det nye kan blive en sukces". Vi var ikke enige med Groth heri. En opløsningstendens eller direkte opdeling af DKP efter et eventuelt valgnederlag og en økonomisk krise - således som John Groth, ikke vi, forestiller sig det - ville næppe tilføre KAK nye folk og ville næppe styrke socialismens kræfter.

Vi er for det første temmelig sikre på, at en sådan opdeling ikke vil finde sted, og for det andet føler vi os ret forvissede om, at ingen af sådanne grupper, hvis de opstår, umiddelbart vil vende tilbage til marxismens grund, selv om de forlader DKP. Vi afslog at basere vort arbejde på en sådan mulighed. Derfor gik Groth.

John Groth fortsætter: "Arbejdskredsen må tilføres trænede politiske kadrer" (underforstået fra DKP). Vi var uenige med John Groth, da det for os ikke er et spørgsmål om, hvor "trænede" folk er, men på hvilket grundlag - politisk og ideologisk - de står, og h v a d de er "trænede" i. Vi har ingen interesse i folk, der er "trænede" i såkaldt "taktiske" småfiduser. Derfor modtog vi også John Groths "udmeldelse" med liden beklagelse!

Vi venter ikke, at John Groths "taktiske" åndsfrænder i Dr. Tværgade, hvor han har lært alle sine "fiduser" og lært at handle "praktisk" og at blæse på principper og grundlag, skal forstå, at mens KAKs formål for John Groth først og fremmest burde være negativt, nedbrydende, er det for os først og fremmest positivt, opbyggende. Vi havde imidlertid ventet af en dreven mand som Poul Thomsen, at han kunne læse indenad.

Vi havde ventet, at han af brevet kunne læse, at John Groth aldrig har "siddet i indgående forhandlinger med Appel og Scocozza om at skabe 'dybtgående splittelse' i DKP for at forberede dannelsen af et nyt parti." Det var netop, fordi Groth insisterede på at drøfte "splittelse" og "partiledelsens fallit", mens vi andre insisterede på, at det var den revisionistiske partiledelse, der splittede, og på at diskutere marxisme og socialistisk målsætning, at vore veje måtte skilles.

Men måske havde Poul Thomsen forstået det, da han lavede sit referat af "Information"s uddrag af John Groths brev ? Måske er det bare et stykke ærlig "taktik", der var en Groth værdig, når han skriver som han gør? Vi andre foretrækker at sige, hvad vi mener.

+ + +

Den falmede FARVE

På bagsiden af "Land og Folk" søndag den 13. september kaster TOM sig over folkesocialisternes plagieren af andres valgplakater, og i forbifarten får SF følgende lille pille med på vejen:

"Det er straks værre, at SFs plagieren af kommunisternes p o l i t i k er lige så jammerlig.... " !

I samme morsomme artikel siger TOM, at det er komisk at se en SF-valgplakat på melodien "Er farven falmet?", så frisk op med F. TOM synes det er dristigt, "at det netop er de afblegede larsenister, der nu foregiver at kunne friske farven op. Den marcipan-socialisme, d e kan byde på, er akkurat så blegsotig som - marcipan." Sådan siger TOM ret så morsomt.

Omsat til mindre pjattet dansk er sagen i al sin enkelhed den, at SFs jammerlige plagiering af DKPs politik ender i "marcipan-socialisme." Det synes TOM i hvert fald at mene !

Nu er det jo virkeligt morsomt at se SF og TOM skændes om, hvem der plagierer hvem, og som ganske udenforstående vil vi gøre et lille eksperiment i bare spøg og ramme alvor. Vi vil prøve at finde ud af, om det vitterligt er Larsen, der efterligner Jespersen, eller om det er DKP, der er ude med SF-agtigt valgflæsk.

TOM skriver i sin artikel, at DKP rensede sig for Larsens grumsede revisionisme - så derfor er det jo endnu mere spændende at se, om det er Larsen, der så jammerligt søger at plagiere DKPs "ikke-revisionistiske" politik - eller om det er DKP, der plagierer den larsenistiske revisionisme.

Vi vil pille nogle punkter ud fra de to partiers politiske program og virksomhed og derpå holde dom mellem dem:

- SF taler meget om "arbejdernes medbestemmelsesret", om "industrielt demokrati" og andet, som DKP før i tiden så hånligt har afvist som bedrag mod arbejderne. I dag taler DKP om "bedriftsråd", om arbejdernes medbestemmelsesret og om demokrati på arbejdspladsen!

Foreløbigt 1 - 0 til SF.

- Larsen blev i 1958 kraftigt angrebet for sin tanke om isoleret dansk afrustning! I dag fører DKP valgkamp på isoleret dansk afrustning, ja, i lederen i LAND og FOLK mandag den 14. september erklærer DKP endog, at Fredspolitisk Folkepartis udenrigspolitiske program ikke synes "på noget væsentlige punkt at adskille sig fra kommunisternes."

2 - 0 til SF, og lidt røgelse til den småborgerlige pacifisme.

- Larsen kaldtes i sin tid for en arg revisionist, fordi han på forhånd garanterede, at det borgerlige flerpartisystem ville eksistere under socialismen. Noget s å demokratisk måtte man da hæge om. DKP fremsætter i dag de samme tanker, når det taler om socialismen "med eksistens af flere politiske partier" (Ib Nørlund, L og F, 20/5 1964, side 7)

3 - 0 til SF. (Undskyld den manglende spænding!)

- Larsen kaldtes i sin tid en slem pacifist, fordi han ville fremhæve den "parlamentariske overgang til socialismen." Allerede for et halvt år siden (18. januar) skrev Ib Nørlund i "Land og Folk", at folkets "demokratiske kamp er en fortsættelse af det danske folks demokratiske traditioner, så folketinget i den bliver organet, som

lovfæster de foranstaltninger, folkets interesser kræver... " Her ser vi altså DKP forestille sig folketinget i rollen som hyggelig lovgiver i hjertelig overensstemmelse med folkets vilje. Og det endog i en stat, der endnu er kapitalistisk! I en så hyggelig kapitalistisk stat må det da være en enkel sag at sætte socialismen på folketingets dagsorden!

4 - 0 til SF. (Måske burde SF her have haft et ekstra point!)

- Da Larsen efter valget i 1960 lefled for samarbejde med socialdemokratiet, skældte DKP ham ud med grove ord. I dag taler Jespersen i tide og utide om samarbejde med det store "arbejderparti", om arbejderflertal i folketinget og andet guf. Og Villy Fuglsang underbygger det endda med følgende "teoretiske" betragtninger i "Land og Folk" (8. juli 1964): "Men er så u d e n r i g s p o l i t i k k e n, hvor socialdemokraterne er for, de to andre (SF og DKP) imod NATO, ikke en afgørende hindring for samarbejde ? Nej - hvorfor skulle uenighed om ét eller et par, om end vigtige områder udelukke samarbejde på andre - hvis viljen dertil er til stede ? At det er muligt, viser det hidtidige samarbejde med de radikale, som i hvert fald formelt er mod NATO og militarisering". Eller med andre ord: Når socialdemokratiet kan samarbejde med de radikale, hvis gigantiske principløshed er velkendt, så kan det vel også samarbejde med SF og DKP! Det er vaskeægte SF'sk principløshed, rørende stillet til skue i "Land og Folk"!

5 - 0 til SF!

Disse fem eksempler skulle være tilstrækkelige. De omhandler alle de områder, der er centrale i kommunistisk politik. Det er SFs marcipansocialisme, jammerligt plagieret af DKP. Det kan kun være i spøg og næppe i ramme alvor, at TOM taler forarget om "SFs plagiering af kommunisternes p o l i t i k ... " !

Eller måske er det bare TOM snak? - for at blive i stilen.

Til de vælgere, der vakler mellem at stemme på SF eller på DKP, kan vi anbefale at lægge tvivlen på hylden. Der er ikke noget at vælge imellem! Det er hip som hap !

Vi synes, at socialister bør stemme blankt!

F eller K - ét valgfedt!

Benito Scocozza.

En gammel Østre Storkreds-vælger mindede os i forbindelse med snakken om at plagiere valgplakater om den udbredte forargelse blandt DKP-folk i 1960, da SF hængte store billeder af Aksel Larsen op i lygtepælene. Denne gang er det Knud Jespersens kontrafej, der pryder Østre Storkreds! Hvem plagierer hvem ?

ORIENTERING kommer snart igen - med artikler om resultatet af valget, om det amerikanske valg og om de marxistisk-leninistiske partiers stillingtagen til Hrustjovs splittelsesmøde i december, m.m.

Hvis De vil være sikker på at få det, så husk giro 12 79 25 !
Adressen er stadig: KOMMUNISTISK ARBEJDSKREDS, c/o Scocozza,
Studsgårdsgade 10, 1,København Ø.

Lad ORIENTERING gå videre!

(fra REVOLUTION, Paris)